

Delar med sig av sin gåva

Rebekah Jakeman

(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i USA.

Knack, knack.

Maddie sprang fram till ytterdörren och öppnade den. Hon log när hon såg broder Clayton. Han var familjens stöbroder.

"Hej Maddie, jag är här för att träffa din mamma och pappa", sa broder Clayton.

Mamma kom fram till Maddie där hon stod vid dörren. "Tack för att du kom. Kom in."

Broder Clayton följde med mamma och Maddie in i vardagsrummet.

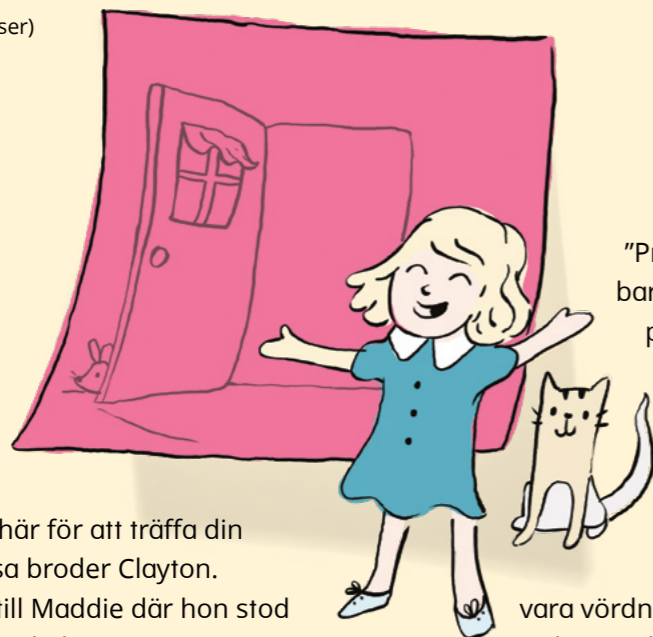
Pappa ställde en stol mitt i rummet. "Broder Clayton är här för att ge din mamma och mig en prästadömsvälsignelse", sa han till Maddie.

"Varför då?" frågade Maddie. Hon visste att man kunde be om en prästadömsvälsignelse om man var sjuk eller skulle börja skolan. Men varför behövde mamma och pappa en välsignelse?

"Du vet att vår familj har haft det jobbigt ett tag? Pappa och jag vill ha vår himmelske Faders hjälp och vägledning", sa mamma.

Maddie visste att mamma ofta var stressad. Och pappa oroade sig för pengar. Det hade varit väldigt svårt för hela familjen.

"Kan jag också få en välsignelse?" frågade Maddie.

"Prästadömsvälsignelser är inte bara till för när man är sjuk", sa pappa. "De kan också vara till för när man behöver tröst eller styrka."

"Får jag stanna kvar och lyssna?" frågade Maddie.

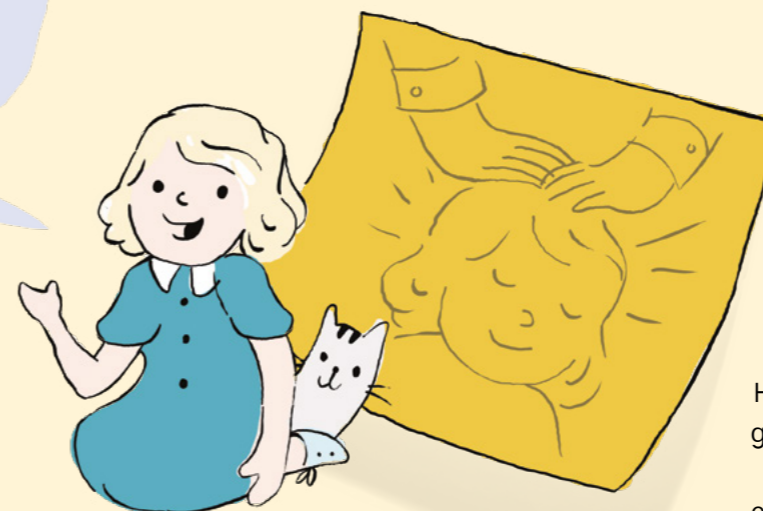
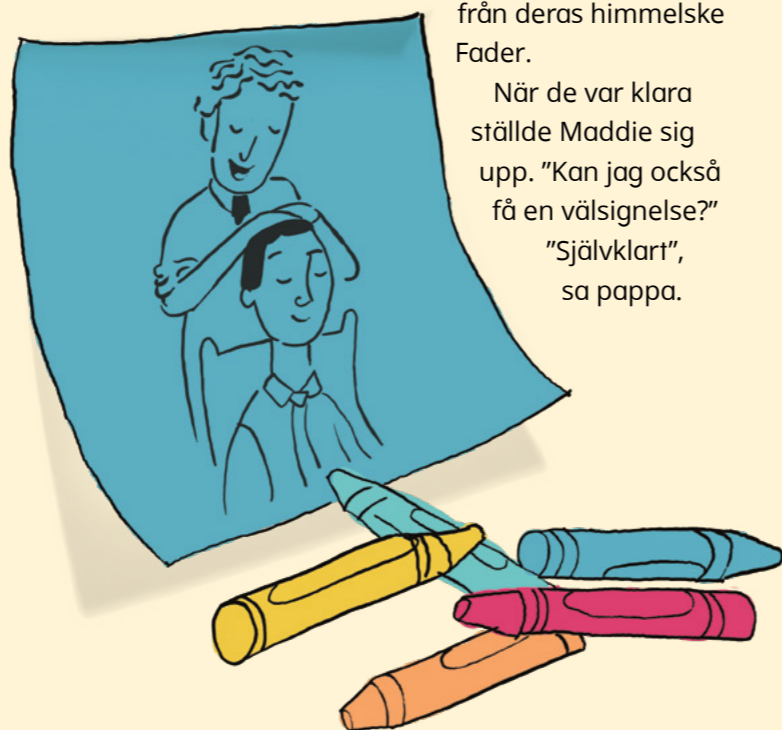
Mamma log. "Javisst. Kan du sitta och vara tyst? Vi vill vara vördnadsfulla så att vi kan känna den Helige Anden."

Maddie nickade och satte sig på soffan.

Sedan lade hon armarna i kors och blundade. Hon lyssnade på broder Clayton när han gav pappa och mamma varsin välsignelse. Hon kände sig varm och hoppfull när broder Clayton sa kärleksfulla ord från deras himmelske Fader.

När de var klara ställde Maddie sig upp. "Kan jag också få en välsignelse?"

"Självklart", sa pappa.

Maddie satte sig i stolen och broder Clayton lade händerna på hennes huvud. Det kändes bra inombords. Men hon undrade vilka ord hennes himmelske Fader hade till henne. Hon visste att problemen som hennes familj hade var stora – för stora för henne att lösa.

"Maddie, din himmelske Fader vill att du ska veta att du har glädjens gåva", sa broder Clayton. "Han älskar dig och vill att du ska vara lycklig. Och han vill att du ska dela med dig av din glädje till andra."

Maddie lyssnade noga. Det kändes fridfullt. Hon kanske inte kunde få de stora problem hennes familj hade att försvinna. Men hon kunde hjälpa sin familj att vara glad.

När broder Clayton var klar hoppade Maddie ner från stolen och gav mamma och pappa en stor kram. Sedan skakade hon broder Claytons hand. "Tack", sa hon.

Senare samma kväll satt Maddie på sin säng. Hon tänkte på sin prästadömsvälsignelse. Hur kunde hon hjälpa sin familj att vara glad? Hon tittade runt i rummet på sina bilderböcker, gosedjur och konstmaterial.

Sedan fick hon en idé. Hon tog fram papper, en sax och kriter. Hon började klippa papperet i små rutor.

Maddie tog upp en röd krita. "Du klarar det här!" skrev hon på första papperet. På nästa skrev hon: "Du är älskad!" Maddie tänkte på fler glada saker att skriva. Hon fortsatte tills alla papper var fyllda av glada ord.

När hon var klar lade hon ut lapparna runt huset – en vid ytterdörren, en bredvid tvålen på handfatet och en vid tvättstugan.

Under dagarna som följde log hon när hon såg sin familj läsa lapparna.

"Tack för lapparna", sa mamma med ett stort leende. "De gör mig glad. Och du gör mig också glad!"

Maddie gav sin mamma en kram. Hennes himmelske Fader hjälpte henne att använda sin gåva för att hjälpa sin familj. ●

Klipp ut den här lappen och lämna den där din familj kan hitta den!

Du är älskad!